

Palestijnse terreurstad Jenin

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: mei 2002) (Laatste bewerking: 30 januari 2023)

In april 2002 ging een golf van verontwaardiging door de wereld nadat de PLO-nazipropagandamachine het gerucht had verspreid dat het Israëlische leger tijdens "[Operation Defensive Shield](#)" een massaslachting had aangericht in Jenin. PLO-woordvoerders waaronder Saeb Erekat en Jasser Abed Rabbo [vertelden dat er 1500 doden lagen onder het puin](#) van het zogenaamde vluchtelingenkamp in Jenin.

Palestinian Chief Negotiator Saeb Erekat can't believe his ears.

Ook sprak men van openbare executies om zo de haat tegen Israël verder aan te wakkeren. De directeur van het ziekenhuis in Jenin, Dr. Abu Raili sprak van massamoord op onschuldige 'Palestijnse' burgers. De internationale media nam de informatie over en meldde zonder over enige betrouwbare informatie te beschikken van een door Israëlische militairen aangerichte massamoord. De Britse krant *The Guardian* schreef: „ **De Israëlische acties in Jenin zijn net zo weerzinwekkend, als de aanslagen van Osama bin Laden op 11 september in Amerika.**” De *London Evening Standaard* schreef: „ **er is sprake van een massamoord, van genocide, die men probeert in de doofpot te stoppen.**” De *Times of London* schreef: „ **in meer dan tien jaren oorlog in Bosnië, Tjetsjenië, Sierra Leone en Kosovo, hebben wij niet meer zo'n totale verwoesting gezien en minachting voor het menselijk leven.**” De *Daily Telegraph* schreef: „ **honderden slachtoffers zijn begraven door bulldozers in massagraven.**”

Niet alleen in Engeland waren deze leugenachtige teksten te lezen maar de media in de [hele wereld deed mee aan deze anti-Israël hetze](#). Een invloedrijk Europees magazine citeerde onder titel „*de overlevenden vertellen hun geschiedenis*” de uitspraken van een Arabier genaamd Abu Ali. Deze vertelde dat zijn 9 kinderen onder de ruïnes van het *kamp* lagen en dat hij de lucht van hun dood geroken had. De reporter en zijn redacteur publiceerden het verhaal zonder onderzoek te doen naar de betrouwbaarheid ervan. Abu Ali bleek het verhaal volledig verzonnen te hebben want zijn kinderen werden niet onder de doden aangetroffen. Het magazine nam niet eens de moeite het gruwelverhaal te rectificeren. CNN liet vele dagen achtereen steeds dezelfde doden zien. Een dode vrouw die herhaaldelijk werd getoond, bleek te zijn overleden aan een hartaanval. Ook toonde men beelden die de indruk wekten alsof er in heel Jenin geen steen meer op de andere was gebleven. De waarheid is dat 10% van het *kamp* is verwoest en dat dit voornamelijk is veroorzaakt ten gevolge van door terroristen geplaatste explosieven.

Mede door 'Palestijnse' terroristen aangerichte verwoestingen.

Er waren op alle mogelijke plaatsen explosieven aangebracht, zelfs gebonden aan lijken op straat en aan een invalidewagen die met een man erin in een open ruimte was neergezet om zo de aandacht van de Israëlische militairen te trekken. Honest Reporting, die de internationale media wereldwijd controleert op anti-Israël publicaties, riep eind 2002 een winnaar uit van de meest "**leugenachtige media rapportage**" van het jaar 2002. De 'onderscheiding' viel ten deel aan de Britse media vanwege het publiceren van regelrechte leugens over de gebeurtenissen in Jenin.

Het valt op dat de media zich op éénzelfde lijn hebben opgesteld m.b.t. de journalistieke bijdragen over het Midden Oosten. Sinds het begin van de 2e intifada eind september 2000, heeft Israël niet alleen terroristen te bestrijden, maar ook de media. De berichtgeving is tendentius en lijkt er bewust op gericht het imago van de staat Israël en het Joodse volk te beschadigen. De informatie kenmerkt zich door misleidende definities, onevenwichtige verslaggeving, als nieuws vermomde persoonlijke meningen, gebrekkige achtergrondinformatie, selectieve nieuwsgaring en verkeerde gevolgtrekkingen. Hoezeer de "Bende van Ramallah" en de terreurbeweging Hamas in Gaza, verguld zijn met deze vorm van berichtgeving bleek uit een uitspraak van Fayad Abu Shamala op een bijeenkomst van Hamas op 6 mei 2001 waarin hij zei: „*journalisten en media voeren schouder aan schouder campagne met het 'Palestijnse' volk.*” Eenzijdigheid en of vooringenomenheid in de berichtgeving over het conflict tussen Israël en de terreurbewegingen brengen het

publiek als ook de politici ertoe een misvormd beeld over de realiteit te kweken. Deze invloed veroorzaakt een anti-Israël stemming en op basis daarvan worden zelfs politieke beslissingen genomen.

De toenmalige VN-gezant voor het Midden-Oosten Terje Roed Larsen, die zich persoonlijk op de hoogte kwam stellen van de situatie in Jenin, sprak eveneens van massamoord zonder de werkelijke feiten te kennen.

Terje Roed Larsen, hier bij zijn grote vriend in Ramallah.

Hij zei de lucht van rottend vlees te hebben geroken en speelde daarmee in op de internationale massahysterie rond de gebeurtenissen in het *kamp*. Hij vertelde dat hij en zijn medewerkers gruwelen hadden gezien die het voorstellingsvermogen te boven ging. Het was hem voorgekomen als de verwoesting na een aardbeving. Larsen beschuldigde Israël ervan het reddingswerk te hebben verhindert door reddingsteams de doorgang te beletten. Ook Larsen bleek zonder enige reserve de leugens van de PLO-nazi-propagandamachine te hebben overgenomen. Hij gaf er met zijn uitspraken blijk van geen enkele behoefte te hebben de waarheid boven tafel te brengen over wat er zich werkelijk in het *kamp* heeft afgespeeld. Alles was erop gericht Israëls imago in de wereld verder te bezoedelen. De PLO-propaganda heeft op een perverse manier misbruik gemaakt van de gebeurtenissen in Jenin. En zo haalde PLO-terreurbas Arafat en zijn bendeleden de sympathie van de wereld binnen.

[Amnestie International](#), wat zich nooit bekommert om de slachtoffers aan Israëlische zijde, kwam eveneens met kritiek zonder de feiten eerst te onderzoeken. Een woordvoerder zei te vrezen dat de mensenrechten waren geschonden. Een van de weinigen die het opnam voor Israël was de voormalige Amerikaanse minister van BZ Colin Powell die verklaarde dat er geen enkele sprake was van massamoord in Jenin. Israëlische bronnen melden aanvankelijk dat ertussen de 50 en 80 doden aan Arabische kant waren gevallen. Medewerkers van het ziekenhuis in Jenin vertelden op 25 april 2002, 50 lichamen te hebben geborgen, praktisch allemaal van gewapende PLO-terroristen. Ook de VN kwamen na lang aarzelen in augustus 2002 met een rapport dat niets er op wees dat er een massamoord had plaatsgevonden. Er vond echter geen enkele verontschuldiging plaats voor de eerder gedane uitspraken van hun medewerker Terje Roed Larsen. Hanoeh Marmari, chef-redacteur van de Israëlische krant Ha'aretz, zei tijdens een toespraak in Brugge (België) op 27 mei dat de juiste cijfers uitwezen dat er in Jenin in totaal 56 doden zijn gevallen waaronder 3 kinderen en 4 vrouwen, de rest waren terroristen.

Zelfs een lid van de Islamitische Jihad, Tabaat Mardawi, vertelde later aan CNN dat er geen sprake was van door de Israëli's gepleegde massamoord. Wel sprak hij van hevige gevechten. Over de verwoestingen in Jenin zei hij dat deze voor een belangrijk deel door de Arabieren zelf waren veroorzaakt. Hij vertelde dat er tussen de 1000 en 2000 bommen en boobytraps verspreid over het 'kamp' waren aangebracht.

Zakaria Zubeidi, met portret van Arafat, een van de terreurleiders in Jenin.

Een groot deel van alle PLO-zelfmoordterroristen is getraind of was afkomstig uit Jenin. Van de 60 plegers van zelfmoordaanslagen die in 2002 Israëliërs aanvielen, kwamen er 23 uit Jenin. Het is geen verrassing dat Jenin de bijnaam kreeg van 'hoofdstad van zelfmoordenaars' (*A'simat Al-Istashidin*, in het Arabisch.)"Deze stad is van oudsher al bekend als broedplaats van moorddadig gespuis. Vóór 1948 tegen de Britten en nu tegen Israël. Dat was de reden waarom Israël tegen deze plaats ten strijde trok. Er ontwikkelde zich een felle en verbeterde strijd tegen een tegenstander die niet schroomde om burgers als menselijk schild te gebruiken. Dit was geen picknick maar regelrechte oorlog, aldus Israëlische woordvoerders. Israël verwijt de wereld terecht dat het volledig voorbij gaat aan de achtergrond van de militaire acties, de bloedige zelfmoordaanslagen op onschuldige Joodse burgers.

Israël koos niet de weg van zware bombardementen zoals de Amerikanen in Afghanistan en Irak. Israël koos de weg om zoveel mogelijk burgers te sparen maar betaalde daarvoor met het leven van 23 van hun reservesoldaten. Eerst waren alle burgers opgeroepen om naar buiten te komen en te vertrekken. Wat achter bleef waren terroristen. Een Israëlische militair die uit Jenin terugkeerde zei: „ wij hadden in Jenin te vechten tegen

twee vijanden, 'Palestijnen' en de media". Een andere militair vertelde de volgende schokkende gebeurtenis: „terwijl wij in het kamp in Jenin op zoek waren naar terroristen kwam een jongetje van naar schatting 10 jaar oud op ons toegelopen met om zijn middel een explosievest, die zich opblies. De klap van de explosie was zo hevig dat een nabij gelegen gebouw- dat volledig ondermijnd bleek met explosieven- in elkaar stortte. Hierbij vonden naast een aantal Arabieren ook Israëli's militairen de dood.

Volgens Israëli'sche woordvoerders zijn een groot aantal gebouwen in het kamp door PLO-terroristen zelf opgeblazen om de Israëli'sche troepen de weg te versperren. Ejal Shlein, de Israëli'sche commandant van de "Jenin" operatie, vertelde dat het Israëli'sche leger een aantal zelfmoordenaars had opgepakt die hun video-opnamen waarin ze hun gruwelijke act beschreven, al hadden gemaakt. Shlein vertelde ook dat de terroristen inwoners hadden gedwongen hun huizen van boobytraps te voorzien. De verwoestingen in Jenin zijn hiervan het gevolg en niet van Israël's geweld. Onder een groep terroristen die zich overgaven bevonden zich ook twee zelfmoordenaars. De groep werd gesommeerd op veilige afstand te blijven. Dit redde de Israël's het leven want de twee bliezen zich op zonder verdere slachtoffers te maken.

Ook de bewering dat medische hulp en ambulances van het Rode Kruis met regelmaat door het Israëli'sche leger zouden zijn tegengehouden is maar ten dele waar. Er zijn namelijk gevallen bekend dat het juist de PLO-terroristen waren die de ambulances tegenhielden. Ze wilden de doden en gewonden op het strijdtonaal laten liggen voor publicitaire doeleinden. In een gepubliceerd onderzoeksrapport van de Libanese Hezbollah vertellen Arabische kinderen dat zij actief hebben deelgenomen aan de strijd. Kinderen vertelden de journalist dat zij inplaats van stenen, handgranaten naar de militairen hadden gegooid en zakken met explosieven hadden geplaatst. De gebeurtenissen in Jenin zijn geheel te wijten aan het PLO-terreurbewind onder wiens ogen de terroristen ongestoord hun gang konden gaan met het produceren van bommen en het voorbereiden van aanslagen in Israël. Daarmee heeft men tevens de levens van haar eigen burgers in gevaar gebracht.

Op 2 mei 2002 waren er op de Israëli'sche televisie beelden te zien van een begrafenis in Jenin op 28 april. De beelden waren gemaakt [door een onbemand verkenningsvliegtuigje van het Israëli'sche leger](#). Te zien was een 'baar' met daarop een 'dode' toegedekt met een laken, die ten grave gedragen werd.

Voorbeeld

De baar werd begeleid door een grote 'opgetrommelde' menigte. Door het gedrang van de menigte viel de *dode* voor de eerste maal van de baar en te zien was hoe hij er weer snel werd opgelegd. Blijkbaar wist de groep mensen die het *lijk* naar zijn laatste rustplaats begeleiden, niet beter dan dat ze werkelijk met een lijk van doen hadden. Even verderop viel de *dode* opnieuw van de baar. Nu stond het *lijk* zelf op en rende weg omdat hij kennelijk het gesol met hem zat was. Ook de menigte stooft uit angst uiteen omdat ze

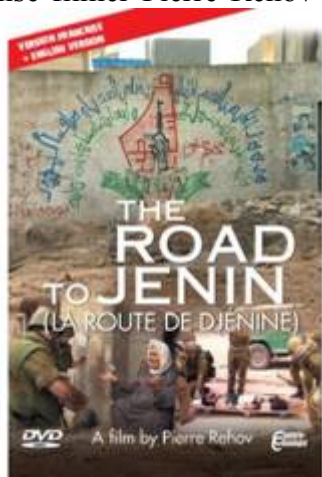
dachten dat de man uit de dood was opgestaan. Alleen de dragers van het *lijk* –deze wisten natuurlijk dat er hier niet het wonder van de *opstanding der doden* had plaatsgevonden - stonden nog rond de baar. Tot vermaak van velen in Israël werden de beelden herhaaldelijk uitgezonden. Het is al langer bekend dat het PLO-bewind *begravenissen* in scène zet en op videobanden vastlegt teneinde Israël van een niet gepleegde moord te kunnen beschuldigen. De valse opnames worden niet alleen door Arabische zenders uitgezonden maar ook dikwijls door internationale zenders als CNN overgenomen.

Bronnen binnen het Israëli'sche leger meldden verder dat ze terroristen hebben betrapt die op een begraafplaats in Jenin, bezig waren met het opgraven van lijken, om deze vervolgens te herbegraven in een *massagraf* in het kamp in Jenin. Dit massagraf moest dienen als bewijs voor de beschuldiging dat de Israël's daadwerkelijk een 'bloedbad' hadden aangericht. „Het aantal werkelijke slachtoffers stond immers in schril contrast met de honderden doden die door aartsleugenaar Erekat waren genoemd dus moest het aantal slachtoffers in het "massagraf" wat worden opgevoerd." Een woordvoerder van een reddingsteam uit Engeland, wat bestond uit artsen en ander reddingspersoneel, dat in een VN-bus Jenin bezocht, vertelde dat één van de lichamen van het *bloedbad* die zeï onderzocht hadden, van een man was die al meer dan twee jaar dood was. Wordvoerders van het Israëli'sche leger vertelden voor een Israëli'sch tv-station ook dat ze ook kadavers van dieren onder de puinhopen van het kamp hadden verstopt om zo de stank van rottend vlees te creëren en op deze manier de internationale waarnemers te misleiden. Velen traptten inderdaad in de *stank* val w.o. Terje Roed Larsen van de VN.

Ondanks alle bewijzen dat er géén door Israël gepleegde massamoord in Jenin heeft plaatsgevonden, noch dat het Israëlische leger aansprakelijk gesteld kan worden voor de verwoesting van het kamp, kwam er eind 2002 een film in roulatie waarin alle leugens weer opnieuw werden opgedist. De producent van de film Mohammed Bakri toont de kijker een aaneenschakeling van anti-Israëlische propaganda en leugens. Dr. Abu Raili, directeur van het ziekenhuis in Jenin beweert in de film dat de westelijke vleugel van het ziekenhuis gebombardeerd en vernietigd werd: „ **deze vleugel heeft echter nooit bestaan**” Er is geen enkel deel van het ziekenhuis opgeblazen noch gebombardeerd. Het Israëlische leger is zelfs bewust het ziekenhuis niet binnengegaan ondanks dat men wist dat het diende als schuilplaats voor terroristen. Ook vertelt iemand in de film dat het leger een baby vermoord zou hebben door het een kogel in de borst te schieten. De kogel zou een enorm gat hebben veroorzaakt in borst en rug. Volgens de zegsman stierf de baby, nadat IDF-militairen zijn evacuatie naar het ziekenhuis hadden verhinderd. : „ **deze baby is nooit gevonden**”. Dezelfde ‘getuige’ verteld ook dat tanks vele keren over levende mensen heen waren gereden, totdat ze totaal verpletterd waren: „**ook dit is nooit gebeurd**” Israël heeft er juist alles aan gedaan om de levens van burgers zo min mogelijk in gevaar te brengen. Ook vertelt men in de film dat Israëlische vliegtuigen de stad gebombardeerd hebben: „ **er waren geen vliegtuigen**”. Om te voorkomen dat er burgerslachtoffers zouden vallen werd alleen gericht vanuit helikopters geschoten.

De film gebruikt systematisch en herhaaldelijk manipulatieve beelden van tanks, genomen op andere locaties en plaatst deze beelden kunstmatig naast beelden van Arabische kinderen. De film is niets anders dan misselijk makende anti-Israëlische propaganda en een aaneenschakeling van leugens. Toegevoegd moet nog worden dat van de filmmaker Bakri enkele familieleden, opgepakt zijn als terroristen, die verantwoordelijk waren voor de verschrikkelijke busaanslag bij Meron. Hij heeft notabene de brutaliteit gehad om daarover zijn kritiek te uiten over de Israëlische geheime dienst. Zijn leugenachtige film hoeft dan ook voor niemand een verbazing te zijn. Bij een interview dat door de tv werd uitgezonden, werd hen gevraagd: „ *hoe kunt u zo een film maken, terwijl u weet dat de werkelijke feiten een heel ander verhaal vertellen?*”. Zijn antwoord was: „ *het is een film en geen documentaire. In een film moet alles altijd aangedikt worden opdat het interessant blijft om naar te kijken.*” Het is natuurlijk duidelijk dat een dergelijke film als waarheidsgetrouw wordt opgevat door de kijkers en dat geen enkele toeschouwer (zeker niet in het buitenland) zich realiseren zal dat de doelstelling van deze bedrieglijke man het demoniseren van Israël is!

De Franse filmer Pierre Rehov heeft een video gemaakt “ [The Road to Jenin](#)” waarin hij het ware verhaal vertelt over de gebeurtenissen in Jenin. Deze video laat nog eens zien hoe smerig de beschuldigingen aan het adres van Israël zijn geweest. De film begint in Netanya waar bij een bloedige terreuraanslag 20 Israëlische mannen zijn vermoord. Te zien is een vrouw wiens man is gedood, haar dochter en haar schoonzoon. Deze moord was voor Israël de aanleiding het terreurbolwerk Jenin binnen te vallen. Aan het eind van de film reist Rehov naar Jenin om Arabieren te interviewen om hun kant van het verhaal te horen, maar het bleek dat het merendeel nog steeds in hun eigen leugens geloofden.

De terroristenjagers

Het is eind februari, de zon schijnt fel. Israëlische soldaten, verkled als Arabieren, rijden op klaarlichte dag door de bochtige smalle straatjes van de terreurstad Jenin. Ze zijn op zoek naar de terroristenleider Mahmud Abu Dsjachim, het brein achter een verijdelde zelfmoordaanslag op de Israëlische kustplaats Bat Yam, een paar uur eerder. De spanning in Jenin is om te snijden. Ook Abu Dsjachim is uiterst waakzaam en wantrouwend. Hij verdenkt bijna iedereen en blijft nergens langer dan nodig is, zijn pistool in de aanslag. Na een, voor de Israëlische soldaten levensgevaarlijke, zoektocht wordt hij toch gevonden. Het is nog vroeg. Abu Dsjachim heeft zijn geheime nachtkwartier verlaten en stapt in de auto. Hij is nog maar 13 minuten op weg als hij in de val van de Israëlische soldaten loopt. Middels onbemande vliegtuigjes worden opnamen gemaakt die majoor Uzi Levy (48) in staat stellen de operatie te volgen. Levy houdt radiocontact met zijn mannen. “Hij rijdt op dezelfde weg als jullie, alleen de andere kant uit” Bliksemsnel keren de vermomde soldaten zich om en vervolgen dan hun weg.

Een manoeuvre die de argwaan van Abu Dsjachim opwekt. Hij haast zich naar het Yehije Ajash plein- genoemd naar een beruchte bommenfabrikant- en stopt naast een politiepost. De soldaten zijn hem nu op enkele meters afstand genaderd. Plotseling schuift Abu Dsjachim een machinegeweer door het autoraampje van zijn auto

heen en schiet tweemaal in de lucht. “Hij rook onraad” vertelde M., de Israëlische commandant, aan het Israëlische dagblad Yediot Acharonot. “Opeens richtte hij zijn geweer op ons drieën!” We waren een paar meter bij hem vandaan, maar bleven rustig in de auto zitten. We mochten niet in paniek raken. We zwaaiden naar Abu Dsjachim en groetten hem alsof er niets aan de hand was. Hij groette terug en borg zijn wapen weer op, hij was opgelucht en lachte zelfs een beetje. Een ogenblik later reden we naast de auto van Abu Dsjachim en doodden we de lang gezochte terrorist.

Hoewel terreur door deze operaties niet geheel uitgeschakeld kan worden raken de Palestijnse terroristen er wel door verlamd en wint Israël tijd en informatie. Vooral de laatste jaren werkt de Israëlische veiligheidsdienst er doelgericht en intensief aan om Palestijnse terroristen te stoppen nog voordat ze überhaupt de mogelijkheid hebben voet op Israëlische bodem te zetten.

Jenin is al jaren een broeinest van terroristische activiteiten

Zo hebben gewapende PLO-terroristen op de [ochtend van 26 januari 2023 in Jenin](#) een hevig vuurgevecht geleverd met Israëlische soldaten, waarbij ten minste negen doden zijn gevallen. Onder de Israëlische soldaten waren geen verliezen te betreuren. De soldaten waren naar de terreurstad Jenin gestuurd om een commandant van de plaatselijke afdeling van de Islamitische Jihad te arresteren, nadat de Israëlische inlichtingendienst informatie had ontvangen die wees op een Palestijnse Islamitische Jihad-cel in het gebied die van plan was onmiddellijk een grote aanval uit te voeren.

Israëlische soldaten naderen het Palestijnse dorp Kafr Dan in Jenin.

Gewapende leden van de Islamitische Jihad openden het vuur op de Israëli's en veroorzaakten een urenlang vuurgevecht. De meeste Palestijnse slachtoffers zouden gewapende terroristen zijn, maar functionarissen van de Palestijnse Autoriteit zeiden dat ten minste één burger is gedood door Israëlisch vuur. De Islamitische Jihad en andere Palestijnse terreurgroepen zijn berucht voor het gebruik van burgers als menselijk schild. Palestijnse media noemden een van de gedode mannen als Saeb Essam Mahmoud Azriqi, 24, die in kritieke toestand met wonden aan de borst in het Ibn Sina Specialist Hospital

aankwam. Volgens het PLO-ministerie van Volksgezondheid werden verschillende anderen gewond gemeld in het ziekenhuis.

Gedurende het jaar 2022 heeft het Israëlische leger diverse acties “Break the Wave” tegen PLO-terroristen ondernomen in onder meer Jenin. Dat heeft geleid tot meer dan 2.500 arrestaties en 171 Palestijnse doden. Een bron bij de Israel Defense Forces (IDF) vertelde de media dat het leger zich voorbereidt op een escalatie van de vijandelijkheden in de Bijbelse gebieden die bezet zijn door het PLO-terreurbewind in Ramallah na de inval in Jenin.

Jezus komt

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)